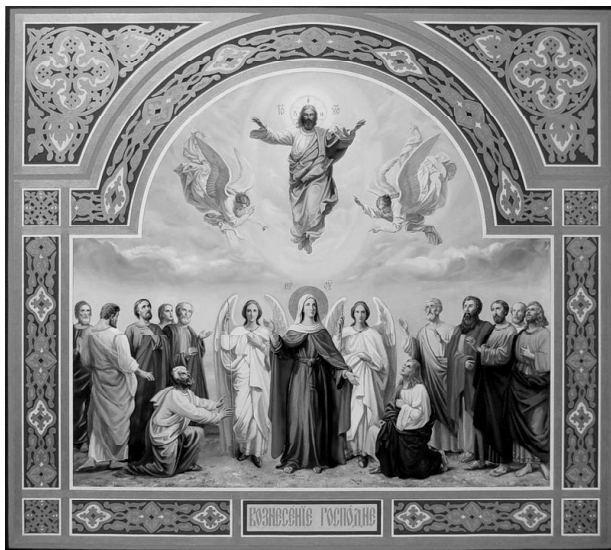

БОЖА ІСКРА

№ 5 (58) Травень 2017 року

ВИДАЄТЬСЯ ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ БЛАЖЕННІШОГО ОНУФРІЯ,
МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

ВОЗНЕСІННЯ ГОСПОДНЄ

25 травня - Вознесіння Господнє

Це свято знаменує повернення Христа до Свого Батька. Батько зводить до Себе Того, Кого послав до нас. І це здійснюється не лише заради Христа. У Христі Ісусові усе людство закликається до спрямування вгору, до Бога, до обіцяного Царства. Радісне споглядання того, що Вознесіння Господнє і Його сидіння одесною Батька відкривається для вірних святом надії. Бо заради нас - Його Різдва, громадська проповідь і служіння, Його Хресні Страждання, Його смерть, Воскресіння і Вознесіння.

Господь вчинив все, щоб ми були поряд з Богом там, де місце нашого вічного проживання.

Кожен день Христа на землі був битвою за нас проти всього, що спотворює задум Божий про істинне призначення створеного Ним світу і людини. Він розплющив нам очі і серце на причини світового зла, що витікає від князя світу цього, на витоки наших помилок, земних негараздів, на рятівний дар покаяння, Причастя і смерті. Дав нам можливість "облестися силою звернувши від Духу Святого", здатною крушити диявольські перешкоди, що утруднюють порятунок душі. Показав силу всепереможної любові, здатної робити нас мужніми, твердими і сміливими, щоб досягти досконалості не лише по образу, але і по подібності Божій, як це передбачалося при створенні першої людини.

СЛОВО ПРО СВЯТИТЕЛЯ МИКОЛАЯ

**22 травня -
перенесення мощів
святителя Миколая**

Пастир добрий! Христос говорить: "Амінь, амінь, глаголю вам", попереджаючи цим, щоб ми не особливо спокушались відносно підірваної справедливості, правди та інших цінностей світу цього. Тому що живемо серед злодіїв і розбійників, які шукають свого, а не Христового. Арії теж шукав свого, коли хулив Спасителя. І Микола, для якого Син Божий був найдорожче на світі, бачачи наполегливе зло і свідомий супротив істині, не витримав і "заушив" огудника - вдарив по обличчю.

Це викликало замішання батьків Собору, і вони позбавили "бийцю" архієрейської гідності. Але одному ієрархові було одкровення, що Христос Своєю рукою подає святителів Євангеліє, а Божі Мати - архієрейський омофор.

Цей урок даний нам як заповідь праведного гніву за хулу проти Бога, і такому гніву ми повинні вчитися у нашого великого святителя. Теплохладність по відношенню до вогняної Божественної любові і істини - найгірше, що може бути у світі. Якщо наша віра коштує чогось - вона коштує всього. Найбільше на світі - знати Христа. І зберігати вірність Йому, навіть ціною своєї крові.

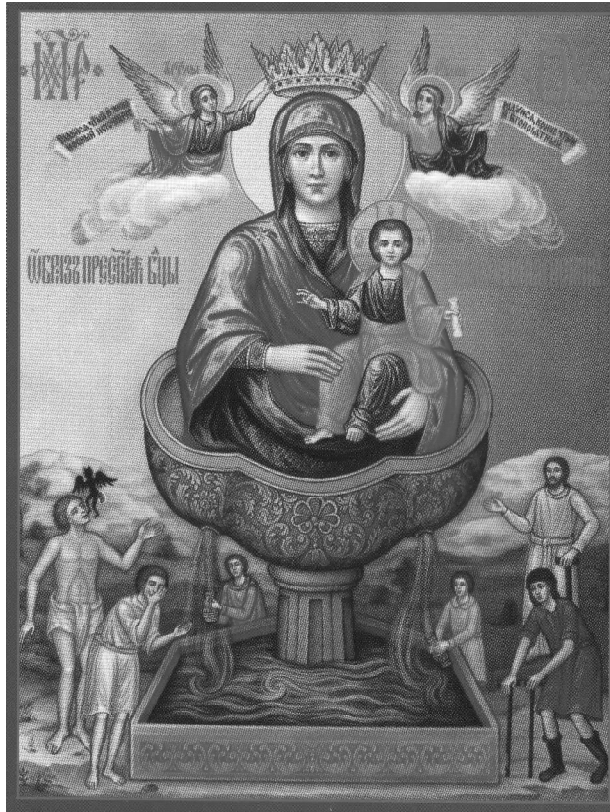
Ікона Пресвятої Богородиці «Живоносне джерело»

П'ятниця Світлої седмиці

Назва ікони пов'язана з імператором Львом Маркеллом (V століття), який, будучи воїном зустрів біля Золотих воріт в Константинополі, в гаю Пресвятої Богородиці, сліпого подорожного і за її вказівкою знайшов для нього джерело з цілющою водою. Божу Мати заповідала приходити до води усім болящим і по вірі отримувати зцілення. Це явище здійснилося 4 квітня 450 року. Ставши імператором, Лев наказав очистити джерело і побудував храм на честь Пресвятої Богородиці.

Іконографічно образ пов'язаний з давнім візантійським зображенням типу "Нікопєя Кіріотісса" - "Володарка Перемогодавальниці", що походить до одного з первинних Богородичних образів - "Знамення". Спочатку ікона поширювалася в списках без джерела, згодом в композицію була включена чаша (фіала). З часом назва джерела втратила своє колишнє вузьке значення. Його відносять і до самого джерела, і до Богоматері - Першоджерела Живоносного, і до храму, побудованого на місці джерела.

У кожному молитвослов'ї служби іконі центральне місце займає ідея всесвітнього заступництва Богоматері, її невинного заступництва перед Божественним Сином, її всесильний і щедрій допомозі усім, хто

потребує. Сєнс ікони розкривається двоєко: підкрєслєється народження Прєсвятою Дівєю Життя Присносущної - Сина Божого в плоті і відносно її до світу - лікування від всяких хвороб.

Не випадково святкування на честь образу зєвршається в п'ятницю Світлої седмиці. П'ятниця - день Хресних страждань Господа Ісуса Христа, а також і Самої Божої Матєрі. Воскрєсінням же Христовим смєрть умєрвилась і печаль Матєрі Божої перєросла в радєсть: «Вся смєрти державє Тебє ради разорися вєзпалу, о Царикє и Господє! Ибо Бєзсмєртную Жизнь, и Воду, и Манну Ты источила єси - Царя Христа вєвєки!» (з канону іконі).

МОЛИТВА ПРЕСВЯТИЙ БОГОРОДИЦІ

О Прєсвятая Господє Владычице Богородице! Вышши єси всєх ангєл и архангєл, и всєя твари чєстнейши: помощникє єси обидимых, нєнадєєщихся надєяниє, убогих заступникє, печальных утєшєниє, алчущих кормильникє, нагих одєяниє, больных исцєлєниє, грєшных спасєниє, христіан всєх поможєниє и заступлєниє. О Всємилостивая Господє, Дєво Богородице Владычице! Милостию Твоєю спаси и помилуй православный народ наш, Вєликого Господина и Отца нашего Святєйшаго Патриарха Кирилла, прєосвящєнныя митрополиты, архиепископы и епископы, и всє священнический и иноческий чин, власти и воинство и вся православныя христіаны ризою Твоєю чєстною зашити; и умоли, Господє, из Тебє бєз Семєнє воплотившагося Христа Бога нашего, да прєпоаяшет нас силою Своєю свышє на нєвидимыя и видимыя враги наша.

О Всємилостивая Господє Владычице Богородице! Воздвигни нас из глубины грєховныя, и избави нас от глада, губительства, от труса и потопа, от огня и мєча, от нахождєния иноплємєнных и мєждоусобных брани, и от напрасныя смєрти, и от нападения врагия, и от тлєтворных вєтр, и от смєртоносных язвы, и от всякаго зла. Подаждь, Господє, мир и здравіє рабам Твоим, всєм православным христіаном, и просвети им ум и очи сєрдєчныя, єжє ко спасєнию, и сподоби ны, грєшныя рабы Твоя, Царствия Сына Твоєго, Христа Бога нашего, яко держава Его благословєнна и прєпрославлєнна, со Бєзначальным Его Отцєм и с Прєсвятым и Благим и Животворящим Его Духом, нынє и присно и во вєки вєков.

Ікона «Святий рівноапостольний Кирило Моравський»

**27 березня
(14 лютого за
старим стилем),
24 травня
(11 травня
за старим стилем)**

Святий рівноапостольний Кирило (у схимі - Костянтин), учитель Словенський, народився в Солуні - області Греції, що називалась Македонією, в 826-827 році. Він і його старший брат Мефодій були вихідцями зі знатної сім'ї помічника стратиґа Солуні (воєначальника), родовитого болгарина Льва Друнгарія.

Він отримав прекрасну освіту, знав декілька мов. Був хранителем бібліотеки Константинопольського Патріарха при храмі Святої Софії, потім присвятив себе служінню Господові. Але його ученість була потрібна у миру, і по патріаршому велінню він був повернений в Константинополь для викладання філософії.

Потім Кирило вирушив до свого старшого брата Мефодія - подвижнику на горі Олімп. Тут він почав вивчати слов'янську мову. У 858 році Фотій призвав братів до участі в його місії в Таврії. У кримському Херсонесі Мефодій зустрівся з людиною, яка говорила руською мовою, і там же знайшов записані руською мовою Євангеліє і Псалтир.

Після місії Мефодій залишився в монастирі Поліхронії, а Кирило зайнявся справами навчання і просвіти. Проте спільної праці вони не припиняли: склали нову

алфавітну систему, яку ми її тепер називаємо по імені творця, кирилицю.

Він бачив необхідність для народів Сходу у зрозумілій богослужбній

мові і вирішив перекласти увесь хід богослужіння слов'янською мовою. Три роки брати працювали над перекладами в чеській Моравії, просвічуючи лю-

дей у вірі господній, а потім повернулися в Константинополь.

Святий Кирило помер в 869 році в 42 роки. Перед кончиною прийняв схиму і просив святого Мефодія пообіцяти йому, що той продовжить почате ними в Моравії справу з розповсюдження серед слов'ян-християн богослужіння церковно-слов'янською мовою.

Ікона святого Кирила, учителя Слов'янського, нагадує нам про першобраз просвітителя, одного з найбільших умів першого тисячоліття християнства. Його духовні подвиги, невтомна діяльність просвітника принесла прекрасні плоди, лягла в основу розвитку Православ'я і зміцнення його у світі через богослужіння і слов'янську боголужбну літературу, що відкриває усім слов'янам шлях до пізнання православної віри.

МОЛИТВА СЯТИМ РІВНОАПОСТОЛЬНИМ КИРИЛУ І МЕФОДІЮ

О всехвальнии равноапостольнии Мефодие и Кирилле, припадающе пред честною иконою вашею, усердно молим вы: воззрите милостивно на нас, иже трудом вашим просветили есте, и оградите нас неусыпным предстательством вашим от злых козней вражиих! Призрите убо на виноград сей, егоже насадили есте, и не предайте дивиему вепрю озобати его. Сохраните, святии угодницы Божий, Церковь нашу Православную, юже вы наздали есте на краеугольном камени, Христе, яко да будет недвижима, но да разсыпятся о камень сей волны всякого маловерия. Укрепите пастырей наших во всех добродетелех и в подвиже проповедания, вразумите же пасомых, во еже послушати гласа их. Сохраните вся страны словенския от всякаго оскудения, от огня и меча, от смертоносных язвы и от всякого зла. Услышите и всякаго человека, с верою к вам приходящаго и благодатныя помощи вашея требующаго. В страшный же час смертный предстаните всем нам блазии ходатаи и темных зраков демонских прогонителие, да в мире и покаянии скончавше земное поприще, достигнем вечных благ наслаждения и купно с вами прославим Пресвятую Троицу - Отца и Сына и Святаго Духа, ныне и присно и во веки веков. Аминь.

Ікона Пресвятої Богородиці "Неупиваєма Чаша"

Ось вже більше 130 років через цю ікону Богородиця визволяє з полону злого демона тих, які гинуть в пияцтві. Історія її така. У Тульській губернії доживав свій вік колишній солдат армії Миколи І, який пропив своє майно, пенсію, втратив здатність ходити, але все одно пив і пив. Одного разу він побачив уві сні благовидого старичка, який порадив йому йти в Серпухов і відслужити молебень перед цією іконою в Георгіївському храмі Владичного монастиря. Прокинувшись, подумав: "Нісенітниця якась!".

Але старець продовжував йому снитися щочоночі, і він вирішив його послухатися.

Рачки поповз в Серпухов і на шляху залишився ночувати у жалісливої старенької, яка розтерла йому ноги якимсь зіллям, і вже на милицях він дійшов до храму. Після молебню повністю зцілювався від пияцтва і хвороби ніг, і на іконі преподобного Варлаама упізнав старця, що являвся йому уві сні.

З тієї пори відмічена безліч випадків, коли після молебню люди переставали пити, зраджувати дружинам, набували житла, позбавлялися від судового переслідування і інших складних життєвих негараздів. Особливістю образу є те, що Немовля Ісус поміщений в чаші, що втілює Святе Причасття. Ізцілення отримують тільки ті, хто напередодні сповідувався і причастився.

Молитва зберігає життя у бою, матірщина - забирає

Коли я з фронту повернувся, почав працювати продавцем в селі Гришкине Томської області. А мені так хотілося поступити в семінарію або піти в монастир. Але мене не відпустили з роботи.

Ишов 1948 рік, коли стався випадок, який я досі без хвилювання згадувати не можу. Було 7 годин вечора, робочий день вже закінчився. Раптом приходять до мене в магазин людина. Я його не знав, та і досі не знаю, хто це був, - на вигляд звичайний, років 55, обличчя дуже добре. Відразу я до нього налаштувався позитивно, адже обличчя - це дзеркало душі. Замкнув незнайомець двері на гачок і говорить мені:

- Встань, Валентин, на коліна - обличчям на схід, перехрестися тричі. Слухай - я тобі розповім минуле і

майбутнє життя, про твоїх друзів, що з тобою було - все як є розповім. Слухай уважно.

Говорив він повільно, виразно - ніби хотів, щоб я кожне його слово зрозумів і запам'ятав. І розповів, де, що і як зі мною сталося, описав усі місця, де я побував. Назвав моїх рідних і усіх друзів - з ким я жив і воював, про поранення, про операції, про майбутню мою хворобу.

Подивився я на нього трохи недовірливо і думаю: "Не може він усе це знати! Звідки йому відомо, що я у блокаді був"? А коли та людина сказала, що у мене осколок сидить в попереку, тоді я повірив, що він дійсно правду говорить. Я навіть заплакав від жаху - адже

тут, в Сибіру, ніхто не знав про осколок, ніхто! Гадаю: ну, де я був, йому може бути відомо - раптом він розвідник який. Як і за що у мене нагороди - це теж неважко упізнати, кагэбэшники добре працюють. Але про осколок, який засів між третім і другим хребцем, я навіть татусеві з матусею не говорив - розстроювати не хотів, думав: перетерплю.

А потім ця людина запитав мене:

- Пам'ятаєш, ви домовилися ушістьох, щоб ніякого поганого слова ніколи не вимовляли і один одного нічим не кривдити?

- А як же... Пам'ятаю! - тільки і сказав я (хто ж, окрім моїх друзів-солдатів, міг знати про це?!).

У мене прямо сльози потекли від жаху, що він все знає. Людина не може

знати таких секретів - я ніколи нікому не розповідав про це. Та і навіть воно, кому це потрібно?

- Ви молилися, просили Господа залишити вас в живих. І ось ти - живий. І твої друзі усі живі. А бачив, як трупи навколо вас лежали? Так що якби ви матюкалися, погані слова говорили - так само лежали б і ваші кісточки... Ось що означає "матерок", а ось що означає молитва... Скажи усім, щоб ніколи не матюкалися...

Просимо читачів газети помолитися про здоров'я рабів Божих Юлії, Марини, Сергія, Олени, Арсенія, Ангеліни, Ксенії, Анатолія, Віктора, Людмили, Вікторії, Ольги, Миколая, благодійників Едуарда і Тетяни.